

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาในการสอนวิชาการจัดการ การท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์สำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผล ของการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ ที่มีต่อความรู้ด้านเนื้อหาวิชา ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาคือ นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาพัฒนาการท่องเที่ยว คณะธุรกิจการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ วิทยาเขตแพร่ อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่ จำนวน 38 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการจัดการการท่องเที่ยว ในเชิงอนุรักษ์ (พท. 322) ในภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2542 เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ (1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองสอนได้แก่ ได้แก่ แผนการสอนแบบบูรณาการ ภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ซึ่งสร้างขึ้นโดยการผสมผสาน รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษผ่านทางเนื้อหาหรือหัวข้อเรื่อง และการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ในการสอนเนื้อหาวิชาให้เข้ากับเนื้อหาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์จำนวน 3 หน่วย 9 แผนการสอน ในแต่ละแผนมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอนคือ ขั้นสร้างแรงจูงใจ ขั้นนำเสนอ ขั้นฝึกปฏิบัติ ขั้นประยุกต์ใช้ และขั้นทบทวน (2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้ด้านเนื้อหาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ แบบทดสอบ วัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แบบสอบถามเกี่ยวกับกลวิธีที่นักศึกษาใช้ในการอ่าน และแบบสอบถามความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ ค่ามัธยฐานเลขคณิตและค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Excel

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความรู้ด้านเนื้อหาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชา พบว่า นักศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ดูได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความรู้ด้านเนื้อหาโดยต้องผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 60 ที่กำหนดโดยสาขาวิชาพัฒนาการท่องเที่ยว คณะธุรกิจการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ นักศึกษาทุกคนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด โดยแยกเป็นระดับที่มีความรู้ด้านเนื้อหาวิชาในระดับต่าง ๆ ได้ดังนี้ นักศึกษาที่มีความรู้ด้านเนื้อหาในระดับดีจำนวน 4 คน (10.52%) นักศึกษาที่มีความรู้ด้านเนื้อหาในระดับปานกลางจำนวน 31 คน (81.57 %) และนักศึกษที่มีความรู้ด้านเนื้อหาในระดับพอใช้จำนวน 3 คน (7.89%)

2. ผลการศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชา พบว่า นักศึกษาได้มีพัฒนาการในการเขียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การเขียนสรุป การเขียนแสดงความคิดเห็น และการเขียนรายงานดีขึ้นตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้จากคะแนนที่นักศึกษาทุกคนสามารถทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ที่กำหนดโดยสาขาวิชาพัฒนาการท่องเที่ยว คณะธุรกิจการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยแยกเป็นนักศึกษที่มีความสามารถในการเขียนระดับดีมีจำนวน 10 คน (26.31%) นักศึกษาที่มีความสามารถในการเขียนที่อยู่ในระดับปานกลางจำนวน 18 คน (47.36%) และนักศึกษที่มีความสามารถในการเขียนระดับพอใช้จำนวน 10 คน (26.31%)

3. ผลการศึกษากลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชา พบว่า นักศึกษาได้ใช้กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับพุทธิปัญญา อภิปัญญา และในระดับสังคม โดยแยกเป็น กลวิธีการอ่านระดับพุทธิปัญญาที่นักศึกษาใช้มากที่สุด ได้แก่ การโยงข้อมูลที่ได้จากการอ่านกับความรู้เดิมเข้าด้วยกัน เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่กำลังอ่านอยู่ (100%) การขีดเส้นใต้ข้อความหรือคำสำคัญของเรื่องที่อ่าน (89.47%) และการอ่านแล้วเขียนแผนผังความสัมพันธ์ของความหมาย (Semantic map) เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ของประเด็นหลักและประเด็นรอง (86.42%) กลวิธีการอ่านในระดับอภิปัญญาที่นักศึกษาใช้มากที่สุด ได้แก่ การสำรวจ ชื่อเรื่องหรือภาพประกอบ เพื่อทำนายสิ่งที่คาดว่าจะปรากฏในเนื้อเรื่องที่อ่าน (94.74%) การตั้งเป้าหมายในการอ่านว่าต้องการรู้อะไรจากเรื่องที่อ่าน (86.84%) และการใช้ความรู้เดิมช่วยในการเดาเนื้อหาตอนต่อไปและการอ่านเพื่อค้นหาคำตอบที่ตนเองตั้งคำถามเอาไว้

(84.21%) กลวิธีการอ่านในระดับสังคมที่ นักศึกษาใช้มากได้แก่ การระดมพลังสมองในกลุ่ม โดยการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เดิมระหว่างเพื่อนในกลุ่มและผู้สอนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (89.74%) การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านกับเพื่อนในกลุ่ม เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านนั้นได้ดียิ่งขึ้น (84.21%)

4. ผลการศึกษาความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักศึกษาหลังจากที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชา พบว่านักศึกษามีความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับการรับรู้ การตอบสนอง การเห็นคุณค่า และการจัดระบบคุณค่า โดยนักศึกษามีความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับตอบสนองมากที่สุด (100%)

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. การสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ ทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาพร้อมกับมีพัฒนาการในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งแสดงว่า แม้ว่าการเรียนการสอนเนื้อหาวิชานี้จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน นักศึกษาก็ได้รับความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาไม่น้อยไปกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้เมื่อได้รับการสอนโดยใช้ภาษาไทยหนึ่ง เนื่องจากผลการวิจัยข้อ 1 และ ข้อ 2 มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน ผู้วิจัยจึงขออภิปรายผลการวิจัยทั้งสองข้อนี้ไปพร้อมกัน กล่าวคือ การสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ด้านเนื้อหาวิชาและได้พัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษพร้อม ๆ กัน ทั้งนี้ สืบเนื่องมาจากสาเหตุสำคัญที่น่าสนใจบางประการดังนี้

1.1 หน่วยการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักศึกษา กล่าวคือ

1.1.1 นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการเลือกหัวข้อของเนื้อหาในวิชาการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ที่ต้องการให้ใช้การเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชา ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่มีความสำคัญต่อการเรียน เป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งนักศึกษาสามารถนำไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพได้ โดยเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนนั้นมีคำศัพท์ โครงสร้างทางภาษา และความรู้ที่จำเป็นในงานอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ภาษาไปพร้อม ๆ เนื้อหาวิชา จึงทำให้

นักศึกษาสนใจและเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ตนสนใจและต้องการรู้อยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) ที่ว่าเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการของผู้เรียน และมีความสำคัญต่อการเรียนจะทำให้ผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ของเนื้อหา ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ทักษะพื้นฐานที่จำเป็น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและเกิดความสนใจในสิ่งที่เรียนมากขึ้น สำหรับด้านทักษะทางภาษานั้น เนื่องจากนักศึกษามีความต้องการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ นักศึกษาจึงให้ความสนใจ พยายามฝึกฝน และเรียนรู้โครงสร้างทางภาษา คำศัพท์ รวมถึงไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่ จำเป็นต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ ส่งผลให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการเขียนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ดังจะสังเกตได้จากคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังจากการสอนแต่ละหน่วยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

1.1.2 เนื้อหาที่ใช้ในการสอนนั้นมีความหลากหลาย ทันสมัยและน่าสนใจ กล่าวคือนอกจากผู้วิจัยจะนำเนื้อหาจากตำราวิชาการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์แล้ว ผู้วิจัยยังใช้สื่อสิ่งจริงที่นักศึกษาสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวันอื่น ๆ เช่น ภาพโปสเตอร์ ภาพยนตร์ วิดีทัศน์ เทปการสัมภาษณ์ บทความในวารสาร ข่าวสารหรือเหตุการณ์ปัจจุบันที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์ รวมทั้งข้อมูลจากสื่อสารสนเทศมาประกอบการเรียนการสอนอีกด้วย สื่อเหล่านี้ช่วยสร้างบริบทของความคิดรวบยอดและส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหา รวมทั้งทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจ สนุกสนานและมีชีวิตชีวามากขึ้น สอดคล้องกับ Rosen และ Sesser (1997) ที่กล่าวว่า การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาจากสื่อต่าง ๆ นอกเหนือจากเนื้อหาในตำราแล้ว จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและมีความคิดรวบยอดได้เร็วขึ้น

1.1.3 ผู้วิจัยได้ทำการปรับระดับความยากของภาษาพูดและภาษาเขียนที่ใช้ในการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้ตัวป้อนด้านเนื้อหาวิชาและภาษาอังกฤษที่นักศึกษาได้รับนั้นเป็นตัวป้อนที่เข้าใจได้ โดยในขณะบรรยายให้ความรู้หรือพูดสื่อสารกับนักศึกษา ผู้วิจัยได้พูดช้าลงเล็กน้อยและชัดเจน ใช้คำศัพท์และรูปประโยคที่เข้าใจง่าย ใช้ภาษาท่าทางประกอบการสื่อความหมาย ซึ่งทำให้นักศึกษาสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาได้ง่ายขึ้น และในส่วนของบทอ่านนั้น ผู้วิจัยก็ได้ทำการปรับระดับความยากของภาษาในบทอ่านเพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาในบทอ่านนั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น โดยใช้การปรับในลักษณะที่ยังคงความหมายเดิมไว้

1.1.4 ผู้วิจัยได้จัดเรียงหัวข้อของเนื้อหาในแต่ละหน่วยการสอนตามลำดับความยากง่าย และเชื่อมโยงเนื้อหาในหน่วยต่าง ๆ ให้มีความสัมพันธ์กัน โดยเนื้อหาในบทแรก ๆ เป็นความรู้เบื้องต้น หรือความรู้พื้นฐานที่นักศึกษาควรรู้ ก่อนที่จะได้เรียนรู้เนื้อหาละเอียดลึกซึ้งมากขึ้นในบทต่อ ๆ ไป ซึ่งเป็นการให้เนื้อหาที่เพิ่มพูนทีละน้อย จึงช่วยให้นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ได้ง่ายขึ้น และส่งผลให้นักศึกษาเข้าใจความคิดรวบยอดใหม่ ๆ ในระดับที่ค่อย ๆ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ สอดคล้องกับสมมติฐานเกี่ยวกับตัวป้อน (Input Hypothesis) ของ Krashen (1982) ที่ว่าการที่นักศึกษา จะมีความรู้เพิ่มเติมจากเดิมได้นั้น ตัวป้อนหรือเนื้อหาดังกล่าวจะต้องมีความยากกว่าความรู้เดิมของ นักศึกษาเพียงเล็กน้อย โดยความเข้าใจจะเกิดขึ้นเมื่อนักศึกษาเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิม ในลักษณะ $i + 1$

1.2 ขั้นตอนการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชา สามารถทำให้นักศึกษา ได้รับความรู้ด้านเนื้อหาพร้อมกับทักษะทางภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี โดยเริ่มจาก ชั้นการสร้าง แรงจูงใจ ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาดึงโครงสร้างความรู้เดิมของตนเองออกมาหรือให้คาดการณ์ ว่าหัวข้อที่จะเรียนนั้นเกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง ซึ่งทำให้นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ จากนั้นจึงมาสู่ขั้นนำเสนอคือ การทบทวนความรู้ด้านเนื้อหาเดิมและการให้ความรู้ด้านเนื้อหาใหม่ ซึ่งทำให้นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้วกับความคิดรวบยอดใหม่และมองเห็น ความสัมพันธ์ของความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ส่งผลให้นักศึกษามีความเข้าใจเนื้อหาใหม่และจดจำ เนื้อหาของบทเรียนได้ดีขึ้น อนึ่ง นอกจากการให้ความรู้ด้านเนื้อหาวิชาแล้ว ผู้วิจัยก็ให้ความรู้ทาง ภาษาอังกฤษไปพร้อม ๆ กัน ได้แก่ การสอนคำศัพท์ โครงสร้างทางภาษา และไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่ จำเป็นต่อการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งสอนทักษะการเรียน เทคนิคและกลวิธีการอ่านภาษา อังกฤษ การให้โครงสร้างความรู้ทางภาษาไปพร้อม ๆ กับการให้โครงสร้างความรู้ด้านเนื้อหาเช่นนี้ ทำให้การเรียนรู้มีความหมายมากขึ้นอันเป็นประโยชน์ต่อการทำกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นฝึกปฏิบัติ กล่าวคือนักศึกษาสามารถนำความรู้ทางภาษามาใช้ในการทำความเข้าใจสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ ทั้งจากการ ฟังบรรยาย หรือจากการอ่านบทอ่านด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในกรณีนี้ ผู้วิจัยสังเกตได้ว่า นักศึกษามักใช้เทคนิคผังความสัมพันธ์ของความหมายในการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากผังความ สัมพันธ์ของความหมาย ช่วยให้นักศึกษาสามารถวิเคราะห์สิ่งที่อ่านหรือฟัง จนเห็นประเด็นหลัก ประเด็นรอง และเห็นความสัมพันธ์เกี่ยวข้องของประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ส่งผลให้นักศึกษา

เข้าใจเนื้อหาที่กำลังเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น สำหรับชั้นประถมศึกษาใช้ นักศึกษาได้อภิปรายและแลกเปลี่ยน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาใหม่ที่ได้รับกับเพื่อนร่วมชั้น ทั้งที่เป็นกิจกรรมกลุ่มใหญ่และกิจกรรม กลุ่มย่อย นอกจากนี้ นักศึกษายังได้ประยุกต์ใช้เทคนิคและกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษในการค้นคว้า หาความรู้ด้านเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมเพื่อใช้ประโยชน์ในชั้นทบทวน นั่นคือ นักศึกษาสามารถถ่ายทอด เนื้อหาที่ได้รับจากการเรียน และการค้นคว้าออกมาในรูปของการผลิตงานเขียน หรือการนำเสนองาน หน้าชั้นให้เพื่อนนักศึกษาเข้าใจได้ในระดับน่าพึงพอใจ

อนึ่ง จากการอ่านงานเขียนของนักศึกษาในแต่ละหน่วย ผู้วิจัยสังเกตได้ว่านักศึกษาได้นำ รูปแบบการใช้ภาษาในบทอ่านหรือตัวอย่างงานเขียนรูปแบบต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยใช้ประกอบการสอนเขียน ไปเป็นแบบอย่างในการผลิตงานเขียนของนักศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาต้องการให้งานเขียน ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษารู้จักสังเกตโครงสร้างทางภาษาจากการอ่าน และการฟัง แล้วนำรูปแบบการใช้ภาษานั้น ๆ มาปรับใช้ในการเขียน และส่งผลให้เกิดพัฒนาการ ในการเขียนภาษาอังกฤษในที่สุด จึงเห็นได้ว่า ตัวป้อนทางภาษากับตัวป้อนด้านเนื้อหาวิชานั้นเป็นสิ่ง ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน นักศึกษาสามารถใช้ความรู้ด้านโครงสร้างทางภาษาที่ปรากฏในงานเขียนเพื่อ ช่วยในการทำความเข้าใจกับเนื้อหาวิชา ในขณะที่เดียวกันความรู้ด้านเนื้อหาวิชาก็เป็นแหล่งข้อมูล สำคัญในการผลิตงานเขียนเชิงวิชาการ อาจกล่าวได้ว่า ในการเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษา อังกฤษและเนื้อหาวิชานั้น รูปแบบ กฎเกณฑ์ทางภาษา คำศัพท์และไวยากรณ์ต่าง ๆ เป็นตัวป้อน ทางภาษาที่ควรเน้นให้นักศึกษาเข้าใจและฝึกใช้ได้อย่างถูกต้อง เพราะโครงสร้างความรู้ทางภาษา เป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อการเรียนรู้เนื้อหาวิชา อีกประการหนึ่งบทอ่านที่มีโครงสร้างทางภาษาที่ นักศึกษากำลังเรียนแทรกอยู่นั้น จะช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ทั้งภาษาพร้อม ๆ กับเนื้อหา และเมื่อ นักศึกษาเข้าใจรูปแบบการใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ แล้ว นักศึกษาจึงสามารถปรับใช้ตัวป้อนทางภาษา เพื่อผลิตงานเขียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม กล่าวโดยสรุป ขั้นตอนการสอนแบบบูรณาการภาษา อังกฤษและเนื้อหาวิชา ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับความรู้ทั้งด้านเนื้อหาวิชาและมีพัฒนาการในการ เขียนภาษาอังกฤษในลักษณะสะสมเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ และก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย นั่นคือ นักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้ทักษะการเขียนเพื่อการเรียนรู้เนื้อหาวิชาอื่น ๆ ส่งผลให้นักศึกษา เป็นผู้ที่ไม่รู้และนำความรู้ที่ได้รับนั้นไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

1.3 การผสมผสานวิธีการสอนหลาย ๆ วิธีเข้าด้วยกัน ทำให้การเรียนการสอนสนุก น่าสนใจ และเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนให้ดีขึ้น เนื่องจากวิชาการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ต้องใช้เวลาในการสอนสัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 3 ชั่วโมงติดต่อกัน ซึ่งทำให้นักศึกษาเหนื่อย เบื่อหน่าย และเครียดได้ง่าย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ผสมผสานวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับ เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งเน้นวิธีการสอนที่ให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริงจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยเน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นให้นักศึกษาได้ฝึกวิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด ได้แก่ การสอนแบบอภิปราย การสอนโดยให้ระดมความคิด การสอนวิธีการแก้ปัญหา การสืบเสาะแสวงหาความรู้เป็นกลุ่ม การให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และนำเสนอรายงานหน้าชั้น ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนน่าสนใจและกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้น สำหรับกิจกรรมการเรียนรู้นั้น ผู้วิจัยได้เน้นการเรียนจากประสบการณ์จริง โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมหรือได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้แก่ การหาวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง การเก็บข้อมูลจากสถานที่จริงหรือการจัดทัศนศึกษานอกสถานที่ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้มุ่งให้นักศึกษาเป็นผู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดความใฝ่รู้ในการเรียนจากสถานการณ์จริงหรือประสบการณ์จริงของตนเอง นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าการจัดทัศนศึกษานอกสถานที่นั้นมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้เนื้อหาของ นักศึกษาเป็นอย่างดี เพราะนักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ได้รับความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่กำลังศึกษาอย่างแท้จริง ในส่วนของการเขียนนั้น ผู้วิจัยเน้นให้นักศึกษาเขียน แสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน โดยไม่เข้มงวดในเรื่องความถูกต้องของการใช้ภาษา มากนัก การส่งเสริมให้นักศึกษาถ่ายทอดเนื้อหาและสื่อความคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีต้อง กังวลกับการใช้ภาษาเช่นนี้ ทำให้นักศึกษาเกิดความสบายใจและมีแรงจูงใจในการเขียนมากขึ้น นอกจากนี้ การสอนเขียนเชิงวิชาการตามแนวการสอนแบบนี้ มุ่งพัฒนาทักษะสำคัญต่าง ๆ ได้แก่ การรวบรวมข้อมูล การตีความข้อมูล การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลรวมถึงการเชื่อมโยงข้อมูลใหม่ เข้ากับความรู้เดิม ซึ่งช่วยให้นักศึกษาสามารถเข้าใจเนื้อหาที่กำลังเรียนได้ดีขึ้นและจดจำเนื้อหานั้น ๆ ได้นานขึ้น จากการสอบถามนักศึกษพบว่า นักศึกษายอมรับว่าการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการเป็น ประโยชน์ต่อการเรียนรู้และทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาได้จริง ๆ นักศึกษาเห็นประโยชน์และคุณค่าของ การเขียนเพื่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษากระตือรือร้นในการฝึกฝนและพัฒนาทักษะการ เขียนอย่างต่อเนื่อง

จึงเห็นได้ว่า การผสมผสานวิธีการสอนแบบต่าง ๆ โดยเน้นให้นักศึกษาแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง นั้น นอกจากนักศึกษาจะได้พัฒนาทักษะการเขียนควบคู่ไปกับการเรียนรู้เนื้อหาวิชา แล้ว ยังเป็นการส่งเสริมทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการแก้ปัญหา อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคตของนักศึกษา นอกจากนี้ ลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น เน้นการปฏิบัติกิจกรรมในลักษณะเป็นกลุ่ม ได้แก่ กิจกรรมการระดมความคิด การอภิปรายในกลุ่ม หรือการสืบเสาะแสวงหาความรู้เป็นกลุ่ม ซึ่งตรงกับความต้องการของนักศึกษา โดยการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันในลักษณะนี้ทำให้นักศึกษาเกิดความรู้ที่ลึกซึ้งและปลอดภัย และช่วยเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาในการสื่อสารพูดคุยมากขึ้น ทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายมากขึ้น ส่งเสริมความสัมพันธ์ในกลุ่มที่ดีต่อกัน ช่วยเหลือกัน และมีความรู้สึกสนุกสนานในการเรียน จากการสังเกตและสัมภาษณ์นักศึกษพบว่า นักศึกษาชอบการไปสำรวจและเก็บข้อมูลจากสถานที่จริง โดยนักศึกษาให้เหตุผลว่าเป็นประสบการณ์ที่น่าประทับใจ ได้ทั้งความรู้และความสนุกสนานเพลิดเพลินไปพร้อม ๆ กัน อีกทั้งการได้สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ นั้น ได้กระตุ้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้น อนึ่ง ในระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้วิจัยได้เข้าไปร่วมสังเกตการทำงานและร่วมฟังการประชุมของนักศึกษาทุกกลุ่ม เมื่อนักศึกษากลุ่มใดต้องการความช่วยเหลือ ผู้วิจัยก็ได้เข้าไปให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดและเป็นกันเอง ทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย และสร้างความอบอุ่นใจให้แก่นักศึกษา ส่งผลให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีในการเรียน ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้เนื้อหาและรับรู้ภาษาอังกฤษไปในเวลาเดียวกัน

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ ทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ด้านเนื้อหาวิชาพร้อมกับพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลมาจากการเลือกเนื้อหา การปฏิบัติตามขั้นตอนการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจ และระดับความสามารถของนักศึกษาเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม การที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ด้านเนื้อหาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์อยู่ในระดับปานกลางนั้น อาจสืบเนื่องจากสาเหตุสำคัญบางประการ ได้แก่ ประการแรกคือ นักศึกษาที่เป็นประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษค่อนข้างจำกัด นักศึกษาจึงทำความเข้าใจกับเนื้อหาที่ได้รับจากการอ่านตำราภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้ไม่ดีเท่าที่ควร และอาจ

ส่งผลให้นักศึกษาตอบคำถามในแบบทดสอบวัดความรู้ด้านเนื้อหาวิชาได้ไม่ชัดเจนและไม่ตรงประเด็น อีกประการหนึ่ง นักศึกษาส่วนใหญ่เคยชินกับการท่องจำมากกว่าการทำความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ ดังนั้นเมื่อผู้วิจัยให้นักศึกษาเขียนตอบคำถามในแบบทดสอบวัดความรู้ด้านเนื้อหาวิชาโดยใช้เป็นภาษาไทย อาจทำให้นักศึกษาที่ใช้วิธีการท่องจำเนื้อหาภาษาอังกฤษมานั้น เกิดความลังเลในการแปลความและถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจจากภาษาอังกฤษออกมาเป็นภาษาไทย ซึ่งอาจจะเป็นผลให้นักศึกษาประมวลความคิดเพื่อนำมาเขียนเรียบเรียงเนื้อหาได้ไม่ดีนัก

2. ผลการศึกษากลวิธีการอ่านของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ พบว่านักศึกษาได้ใช้กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับพุทธิปัญญา อภิปัญญา และในระดับสังคม เพื่อช่วยในการทำความเข้าใจกับ ข้อมูลความรู้ที่ได้รับ ทั้งนี้เพราะประการแรก นักศึกษามีแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะการอ่านอยู่แล้ว จากการสำรวจความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ พบว่า ที่นักศึกษาต้องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษรองลงมาจากทักษะการเขียน ซึ่งอาจเนื่องจากนักศึกษามีปัญหาในการอ่านตำรา หรือเอกสารทางวิชาการที่เป็นภาษาอังกฤษ ทำให้ไม่สามารถแสวงหาความรู้ที่เกี่ยวข้องในขอบข่าย เนื้อหาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์เพิ่มเติมด้วยตนเองได้ ดังนั้น เมื่อผู้วิจัยสอดแทรก เทคนิคการอ่านเข้าไปในกระบวนการเรียนการสอน ได้แก่ เทคนิคการอ่านซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี โครงสร้างความรู้เดิม คือ กิจกรรมผังความสัมพันธ์ของความหมาย เทคนิคเค ดับเบิลยู แอล และ ทฤษฎีอภิปัญญา คือ กิจกรรมชี้้นำการอ่าน-การคิด เข้าไปในกระบวนการเรียนการสอน โดยเน้นให้นักศึกษาสามารถใช้กลวิธีการอ่านต่าง ๆ เช่น เพื่อการค้นคว้าความรู้และเพื่อการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จึงทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นที่จะฝึกใช้กลวิธีดังกล่าวในการอ่านภาษาอังกฤษ และเมื่อนักศึกษาสามารถอ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองแล้ว นักศึกษาก็มีความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้น และมีแรงจูงใจในการประยุกต์ใช้กลวิธีการอ่านในระดับต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น อีกประการหนึ่ง การที่นักศึกษาได้รับการฝึกฝนการใช้กลวิธีการอ่านในระดับต่าง ๆ ตลอดระยะเวลา 8 สัปดาห์นั้น ทำให้นักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้กลวิธีการอ่านดังกล่าวเพื่อให้ได้ข้อมูลและเพื่อทำความเข้าใจกับข้อมูลนั้น ๆ ได้อย่างแท้จริง

จากผลการศึกษากลวิธีการอ่านของนักศึกษา พบว่านักศึกษาสวนใหญ่ใช้กลวิธีการอ่านในระดับพุทธิปัญญามากที่สุด นักศึกษาทุกคนใช้กลวิธีการโยงข้อมูลที่ได้จากการอ่านกับความรู้เดิมเข้าด้วยกัน เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่กำลังอ่านอยู่ ซึ่งแสดงว่านักศึกษามีความรู้เดิมที่มีอยู่มาช่วยในการทำ ความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน ผู้วิจัยมีโอกาสได้ศึกษาจากบันทึกที่นักศึกษาจดไว้และการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษามีการโยงเรื่องที่อ่านไปหาสิ่งที่ตนได้รู้ได้ฟังมาก่อน โดยการขีดเส้นใต้หรือทำเครื่องหมายกำกับข้อความหรือคำสำคัญของเรื่องที่อ่าน และนำสิ่งที่ขีดเส้นใต้ไปจัดลำดับความสัมพันธ์ของข้อมูลในรูปของผังของความสัมพันธ์ของความหมาย แล้วจึงสรุปเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สังเกตกลวิธีการอ่านที่นักศึกษาใช้ขณะทำกิจกรรมการอ่านพบว่า นักศึกษาส่วนมากใช้กลวิธีการอ่านอย่างรวดเร็วเฉพาะเรื่องเพื่อค้นหาคำตอบจากเรื่อง การอ่านสำรวจเพื่อเลือกเรื่องที่ตรงกับหัวข้อที่กำหนด และเดาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยจากบริบท การที่นักศึกษาสวนใหญ่มักใช้กลวิธีการอ่านในระดับพุทธิปัญญานั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลวิธีการอ่านในระดับนี้เป็นกลวิธีที่นักศึกษาถูกสอนมาตั้งแต่เรียนชั้นมัธยม หรือเคยได้เรียนมาแล้วในวิชาภาษาอังกฤษ นักศึกษาจึงรู้สึกคุ้นเคยเลือกใช้กลวิธีการอ่านในระดับนี้มากที่สุด อย่างไรก็ตาม นักศึกษาสวนใหญ่กล่าวว่า แม้ว่าจะเคยได้เรียนกลวิธีการอ่านต่าง ๆ ในระดับพุทธิปัญญานี้มาบ้างแล้วก็ตาม แต่นักศึกษาไม่ได้ใช้ในการอ่านจริงในชีวิตประจำวันมากนัก เพราะผู้สอนภาษาอังกฤษจะเน้นให้นักศึกษาได้ฝึกใช้กลวิธีการอ่านเหล่านี้ในห้องเรียนโดยให้ทำแบบฝึกหัด หรือมีการสอบทำแบบทမ်း ซึ่งหลังจากจบการเรียนการสอนคาบนั้นไปแล้ว นักศึกษาก็ไม่ได้ใช้กลวิธีเหล่านั้นอีกเลย แต่สำหรับการเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว นักศึกษาก็ได้มีโอกาสทบทวนและนำกลวิธีเหล่านี้ไปใช้จริงในการศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง

สำหรับกลวิธีการอ่านในระดับอภิปัญญา นั้น จากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษา พบว่านักศึกษาสวนใหญ่เลือกใช้กลวิธีการสำรวจชื่อเรื่องหรือภาพประกอบ เพื่อทำนายสิ่งที่คาดว่าจะปรากฏในเนื้อเรื่องที่อ่าน นักศึกษาให้ความเห็นว่าภาพประกอบช่วยให้ทำนายเนื้อหาได้ง่ายขึ้น อีกทั้งยังช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาสนใจในการอ่านบทอ่านต่าง ๆ มากขึ้น นอกจากนี้ จากการสังเกตและสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการอ่านในระดับอภิปัญญา พบว่านักศึกษายังไม่คุ้นเคยกับกลวิธีการอ่านในระดับนี้ ทั้งนี้เพราะไม่เคยเรียน และคิดว่าการใช้อภิปัญญาเพื่อการวางแผนการอ่าน การตรวจสอบความเข้าใจ หรือการใช้ความรู้เดิมช่วยในการเดาเนื้อหา เช่นนี้ เหมาะสมกับผู้ที่มี

ความสามารถทางภาษาอังกฤษมาก ๆ เท่านั้น ดังนั้น ในช่วงแรก นักศึกษาจึงยังไม่ค่อยกล้าทำทนายหรือเดาเนื้อหาที่จะปรากฏในบทอ่าน เนื่องจากเกรงว่าสิ่งที่ทำนายไว้นั้นอาจไม่ถูกต้อง อย่างไรก็ตามหลังจากที่ผู้วิจัยได้ให้กำลังใจและใช้คำถามนำเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาลองทำทนายเนื้อหาในบทอ่าน นักศึกษาส่วนใหญ่ยอมรับว่ามีความกล้าเสี่ยงในการเดาเนื้อหามากขึ้น นักศึกษาจึงพยายามตั้งเป้าหมายใน การอ่าน ตั้งคำถามถามตัวเองก่อนเริ่มอ่านและพยายามอ่านเพื่อค้นหาคำตอบให้แก่คำถามที่ตั้งไว้ โดยใช้ความรู้เดิมช่วยในการเดาเนื้อหา และพบว่าหากการทำทนายของนักศึกษาถูกต้องหรือใกล้เคียงกับเนื้อหาในบทอ่าน นักศึกษาก็จะภูมิใจ มีกำลังใจและมั่นใจในการอ่านมากขึ้น หนึ่งผู้วิจัยสังเกตได้ว่าหากนักศึกษาทำกิจกรรมการอ่านในกลุ่ม นักศึกษาจะมีความกล้าเสี่ยงในการเดาเนื้อหาที่จะได้อ่าน แต่เมื่อผู้วิจัยให้นักศึกษาลองเดาเนื้อหาทีละคน ปรากฏว่านักศึกษาเกือบทุกคนไม่กล้าเสี่ยงที่จะเดาเนื้อหานั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษายังไม่ค่อยมั่นใจในการทำกิจกรรมเดี่ยวหรืออาจเนื่องจากผู้วิจัยให้เวลาในการฝึกฝนการใช้กลวิธีการอ่านในระดับอภิปัญญาน้อยเกินไป

ส่วนกลวิธีการอ่านในระดับสังคมนั้น พบว่านักศึกษาใช้กลวิธีการอ่านในระดับนี้ค่อนข้างมาก นักศึกษาส่วนใหญ่ชอบการทำกิจกรรมกลุ่ม ได้แก่ การระดมพลังสมองในกลุ่ม โดยการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เดิมระหว่างเพื่อนในกลุ่มและผู้สอนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านกับเพื่อนในกลุ่ม เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านนั้นได้ดียิ่งขึ้น ในการนี้ นักศึกษาให้เหตุผลว่ากลวิธีที่ให้นักศึกษาได้ร่วมมือกับเพื่อน ๆ ในระหว่างทำกิจกรรมการอ่านนั้น ทำให้นักศึกษาลดความวิตกกังวลได้มาก เพราะนักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหัวข้อที่เรียนกับเพื่อนในกลุ่ม เป็นการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนซึ่งส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนภายใต้บรรยากาศการเรียนที่สนุกสนานและเป็นมิตร ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาพยายามเรียนรู้เนื้อหาวิชาจากการอ่านแล้วนำความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่านมาแบ่งปันหรืออภิปรายในกลุ่มเพื่อน อันเป็นการสร้างเสริมความมีมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อน จึงเห็นได้ว่า กลวิธีการอ่านในระดับสังคมนั้น มิได้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้เชิงวิชาการเท่านั้น แต่ยังเป็นประโยชน์ต่อการสร้างทักษะทางสังคมให้แก่นักศึกษาอีกด้วย

การที่นักศึกษาสามารถนำกลวิธีการอ่านที่ได้รับจากการเรียนวิชานี้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาอื่น ๆ ได้ ทำให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการใช้กลวิธีการอ่านในระดับต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ แม้ว่าจุดมุ่งหมายของการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาจะเน้นให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้เนื้อหาวิชาหรือใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแสวงหาความรู้ทางวิชาการเพิ่มเติม แต่การสอน

กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษก็ไม่ได้จำกัดว่านักศึกษาต้องใช้กลวิธีเหล่านี้ช่วยในการอ่านตำราหรือ เนื้อหาวิชาการที่เป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น ผู้วิจัยได้แนะนำให้นักศึกษานำกลวิธีการอ่านในระดับต่าง ๆ ไปใช้ในการอ่านสิ่งพิมพ์เพื่อความบันเทิงอื่น ๆ เช่น นิตยสารภาษาอังกฤษ หรืออ่านข้อมูลภาษาอังกฤษในอินเทอร์เน็ต และยังแนะนำให้นักศึกษาใช้กลวิธีเหล่านี้ในการอ่านเนื้อหาที่เป็นภาษาไทยด้วย หลังจากที่นักศึกษาได้ทำตามคำแนะนำของผู้วิจัยแล้ว นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น กล่าวคือ นักศึกษาเคยคิดว่าการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ยากมาก และนักศึกษาพยายามหลีกเลี่ยงที่จะอ่านตำราหรือข้อมูลความรู้ที่เป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ นักศึกษาหลายคนยอมรับว่าก่อนหน้านี้ไม่เคยอ่านข้อมูลที่อยู่ในเว็บไซต์ภาษาอังกฤษเลย ทำให้เสียโอกาสที่จะรับข้อมูลข่าวสารได้อย่างทันโลกทันเหตุการณ์ แต่หลังจากได้ลองใช้กลวิธีการอ่านแล้ว นักศึกษาสามารถเข้าใจข้อมูลต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทยได้ดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้การเรียนรู้อาชีวการในสาขาวิชาพัฒนาการท่องเที่ยวดีขึ้นไปด้วย และที่สำคัญคือ นักศึกษาพบว่า การอ่านภาษาอังกฤษไม่ยากอย่างที่คิด นักศึกษาจึงเริ่มให้ความสนใจกับการอ่านข้อมูลต่าง ๆ จากอินเทอร์เน็ตมากขึ้น และนักศึกษาคิดว่าจะใช้กลวิธีการอ่านเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ทั้งในการศึกษาหาความรู้ การทำงาน ตลอดจนใช้ในชีวิตรประจำวันให้มากที่สุด อาจกล่าวได้ว่าการส่งเสริมให้นักศึกษาใช้กลวิธีการอ่านเพื่อทำความเข้าใจข้อมูลความรู้ต่าง ๆ นั้น ทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในตนเอง และมีแรงจูงใจในการอ่านของตนมากขึ้น รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งส่งผลให้นักศึกษาเต็มใจที่จะใช้กลวิธีการอ่านเพื่อช่วยในการเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพที่สุด

สรุปได้ว่า การสอนเทคนิคการอ่านและกลวิธีการอ่าน การส่งเสริมให้นักศึกษาให้มีโอกาสฝึกใช้กลวิธีการอ่านในระดับต่าง ๆ และการชี้แนะให้นักศึกษาเห็นประโยชน์ของการอ่านที่มีต่อการเรียนรู้อาชีวการอื่น ๆ เป็นแรงจูงใจสำคัญที่กระตุ้นให้นักศึกษาพยายามพัฒนาทักษะการอ่านของตนเอง อันจะนำไปสู่การเรียนรู้อย่างมีความหมายในที่สุด

3. ผลการศึกษาความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักศึกษาหลังจากที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชา สรุปได้ว่านักศึกษามีความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผลมาจากสาเหตุบางประการดังนี้

ประการแรก เนื้อหาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ถึงความสำคัญและความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวกับสิ่งแวดล้อม และมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการการท่องเที่ยวโดยไม่ให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อสิ่งแวดล้อม ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการให้ความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญและคุณค่าของสิ่งแวดล้อมนี้ เป็นจุดเริ่มต้นสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความรัก ห่วงเห่น ห่วงใยในสิ่งแวดล้อม และส่งผลให้นักศึกษามีเจตคติและพฤติกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม และเกิดความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในที่สุด

ประการที่สอง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักศึกษาได้สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง ช่วยให้นักศึกษาเกิดความประทับใจ เกิดความรักและห่วงเห่นสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ อย่างแท้จริง กล่าวคือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่เน้นให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง เช่น การให้ออกสำรวจสถานที่ และการจัดทัศนศึกษานั้น ทำให้นักศึกษาได้รู้เห็นและเข้าใจถึงคุณค่าและความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อมกับมนุษย์มากขึ้น นอกจากนี้ การสอนวิธีการแก้ปัญหา ก็เป็นวิธีการหนึ่งที่สร้างเสริมให้นักศึกษาตระหนักถึงปัญหาต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม และกระตุ้นให้นักศึกษาพยายามคิดหาวิธีการแก้ไข ปัญหาเหล่านั้นอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สิ่งแวดล้อมนั้นมีคุณภาพที่ดีตลอดไป จึงเห็นได้ว่า ประสบการณ์ตรงที่นักศึกษาได้รับ ทำให้นักศึกษาเรียนรู้และรับรู้ถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมได้ดี ยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดความรู้สึกรักและห่วงเห่น รวมถึงความต้องการป้องกันและแก้ไขมิให้สิ่งแวดล้อมนั้นต้องถูกทำลาย และส่งผลให้นักศึกษามีความรับผิดชอบสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง

สรุปได้ว่า ความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักศึกษานั้น เกิดขึ้นจากหลากหลาย ปัจจัย ได้แก่ จากการเรียนเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และจากการทำกิจกรรมที่เน้นให้นักศึกษาเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญนอกเหนือจากการเน้นให้นักศึกษาเกิดความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมก็คือ การกระตุ้นให้นักศึกษาใช้ความรู้ความสามารถที่ได้เรียนนั้นให้เกิดประโยชน์ต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด

กล่าวโดยสรุป การสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ ช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้เนื้อหาวิชาพร้อม ๆ กับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ การใช้กลวิธีการอ่าน รวมทั้งส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะด้านการเรียนการสอน

1. ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้นซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองและต่อกลุ่ม ตลอดจนพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
2. สื่อที่ใช้ในการสอนควรมีความหลากหลาย เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้สอนควรเน้นการใช้สื่อสิ่งจริงมาประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนสนใจยิ่งขึ้น
3. ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่ผ่อนคลายและเป็นมิตร โดยผู้สอนต้องยิ้มแย้มแจ่มใส เข้าใจผู้เรียน ให้กำลังใจผู้เรียนอยู่เสมอ และต้องคอยสังเกตหรือสอบถามปัญหาของผู้เรียน เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป
4. ผู้สอนต้องมีความอดทน เข้าใจในความแตกต่างกันของผู้เรียน และควรให้โอกาสผู้เรียนได้แสดงความสามารถของแต่ละบุคคล
5. ในการเรียนการสอนควรเน้นสอนกลวิธีการอ่านให้แก่ผู้เรียนในทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายควรจะได้ฝึกใช้กลวิธีการอ่านอภิปัญญาให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำกลวิธีการอ่านมาใช้ในการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. การประเมินผลการเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชานั้น นอกจากการประเมินเพื่อวัดความสามารถของผู้เรียนว่าผ่านหรือไม่ผ่านการเรียนรู้เนื้อหา (Summative Assessment) แล้ว ผู้สอนควรใช้การประเมินตามสภาพที่แท้จริง (Authentic Assessment) ในระหว่างการดำเนินการเรียนการสอนอีกด้วย เพื่อจะได้ดูพัฒนาการความสามารถด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน
7. การใช้การสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชา ควรทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ นักศึกษาได้พัฒนาการใช้ความรู้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาอื่น ๆ ได้มากขึ้น

8. การประเมินความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมนั้น ควรประเมินจากพฤติกรรมของผู้เรียนด้วย โดยอาจให้ผู้เรียนทำโครงการเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และผู้สอนจึงทำการสังเกตพฤติกรรมที่แสดงถึงความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการประเมินความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของผู้เรียนในระดับที่ลุ่มลึกชัดเจนมากยิ่งขึ้น

9. ผู้สอนควรใช้การสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาในกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับปานกลางขึ้นไป ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาผลของการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาที่มีต่อทักษะการพูดและการฟังภาษาอังกฤษ
2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาสำหรับนักเรียนและนักศึกษาในระดับต่าง ๆ
3. ควรมีการนำแนวการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาไปปรับใช้ในการสอนเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ที่สอนในระดับอุดมศึกษา เช่น ประวัติศาสตร์ ปรัชญา วรรณคดี เป็นต้น